

Likkutei Sichos Source Sheet

Volume 16 | Terumah | Sicha 2

.א.

1. שמות כ"ה:ב-ג'

דבר אל-בני ישראל ויקחו-לי תרומה מאת כל-איש אשר ידבנו לבו תקחו את-תרומתי: וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת:

Shemos 25:2-3

Speak to the children of Israel, and have them take (for) Me an offering; from every person whose heart inspires him to generosity, you shall take My offering. And these are the gifts that you shall accept from them: gold, silver, and copper.

2. רש"י על שמות כ"ה

תקחו את תרומתי. אמרו רבותינו שלש תרומות אמורות כאן, אחת תרומת בקע לגלגלת שנעשו מהם האדנים, כמו שמפרש באלה פקודי, ואחת תרומת המזבח בקע לגלגלת לקפות לקנות מהן קרבנות צבור, ואחת תרומת המשכן נדבת כל אחד ואחד (תלמוד ירושלמי שקלים א'). י"ג דברים האמורים בענין כלם הצרכו למלאכת המשכן או לבגדי כהנה כשיתקדק בהם:

Rashi on Shemos 25:2

You shall take My offering — Our Rabbis said] :The word Terumah, mentioned three times, denotes that [three offerings are mentioned here. One is the offering of a beka [half-shekel] per head, from which they made the sockets, as is delineated in [Shemos. 38:26, 27, in the parsha] "These are the accounts." Another is the offering of a beka per head for the [community] coffers, from which to purchase the communal sacrifices, and another is the offering for the Mishkan, each one's [Israelite's] donation). The thirteen materials mentioned in this section [i.e., this chapter] were all required for the work of the Mishkan or for the garments of the kohanim, [as you will find] when you study them.

3. משנה תורה, הלכות בית הבחירה א'א'

מצות עשה לעשות בית לה' מוכן להיות מקריבים בו הקרבנות. וחוגגין אליו שלש פעמים בשנה שנאמר (שמות כה ח) "ועשו לי מקדש". וכבר נתפרש בתורה משכן שעשה משה רבנו. והיה לפי שעה שנאמר (דברים יב ט) "כי לא באתם עד עתה" וגו'.

Mishneh Torah, The Chosen Temple 1:1

It is a positive obligation to build a house for G-d where offerings may be brought and to make pilgrimage to it three times a year as it says "and they shall make Me a sanctuary." The tabernacle which Moshe made in the desert has already been described in the Torah, but it was a temporary measure, as it says "for you have not yet reached, etc".

4. שמות כ"ה:ח'

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם:

Shemos 25:8

And let them make Me a sanctuary that I may dwell among them.

.ג.

5. מדרש תנחומא, תרומה ז'א'

וזאת התרומה אשר תקחו וגו'. זהב, כנגד מלכות בבל, דכתיב בה: אנת הוא ראשה די דהבא. (דניאל ב, לח). כסף, כנגד מלכות מדי, דכתיב: ועשרת אלפים כפר כסף (אסתר ג, ט). נחשת, כנגד מלכות יון, שהיא פחותה מכלם. וערת אילים מאדמים, כנגד מלכות אדום, שנאמר: ויצא הראשון אדמוני (בראשית כה, כה). אמר הקדוש ברוך הוא: אף על פי שאתם רואין ארבע מלכות מתגאות ועלות עליכם, אני מצמיח לכם ישועה מתוך שעבוד. מה כתיב אחריו, שמן למאור, זה מלך המשיח, שנאמר: שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי (תהלים קלב, יז).

Midrash Tanchuma, Terumah 7:1

This is the offering which ye shall take of them: gold, etc. (Shemos 25:3). The gold corresponds to the kingdom of Babylon (Bavel), as it is written concerning her: Thou art the head of gold (Bereishis. 2:38); the silver corresponds to the kingdom of Media (Madai), as is written: And I will pay ten thousand talents of silver (Esther. 3:9); and the brass corresponds to the kingdom of Greece (Yavan), which was the least (powerful) of all. And rams' skins dyed red corresponds to the kingdom of Edom, for it is said: And the first came forth ruddy (Bereishis 25:25).^{10A} play on words, linking Esav who was born ruddy (adom) with Edom. The Holy One, blessed be He, said: Even though you suffered because of the four arrogant kingdoms that attacked you, I will bring salvation unto you from the midst of servitude. As it is written: The oil for the light, (Shemos 25:6). This refers to the Moshiach, as it is said: There will I make a horn to shoot up unto Dovid, there have I ordered a lamp for Mine anointed (Tehilim 132:17).

.ד.

6. משנה אבות א'ב'

שמעון הצדיק היה משיגי כנסת הגדולה. הוא היה אומר, על שלשה דברים העולם עומד, על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים:

Pirkei Avot 1:2

Shimon the Righteous was one of the last of the men of the great assembly. He used to say: the world stands upon three things: the Torah, on the Temple service, and on acts of loving-kindness.

7. ברכות כ"ו ב

איתמר, רבי יוסי ברבי חנינא אמר: תפלות אבות תקנום. רבי יהושע בן לוי אמר: תפלות כנגד תמידין תקנום.

Berachos 26b

It was stated: Rabbi Yosei, son of Rabbi Chanina, said: The practice of praying three times daily is ancient, albeit not in its present form; **prayers were instituted by the Patriarchs.** However, **Rabbi Yehoshua ben Levi said** that the **prayers were instituted based on the daily offerings** sacrificed in the Holy Temple, and the prayers parallel the offerings, in terms of both time and characteristics.

.ה.

8. משלי ח'ל'

ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשעים יום ויום משחקת לפניו בכל-עת:

Mishlei 8:30

then I was by him, as a nurseling: and I was daily his delight, playing always before him;

9. שבת פ"ח ב

ואמר רבי יהושע בן לוי: בשעה שעלה משה למרום אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם, מה לילוד אשה בינינו? אמר להן: לקבל תורה בא. אמרו לפניו: חמדה גנוזה שגנוזה לה תשע מאות ושבעים וארבעה דורות קודם שנברא העולם, אתה מבקש ליתנה לבשר ודם? "מה אנוש כי תזכרנו וכן אדם כי תפקדנו?" "ה' אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים!"

Shabbat 88b:7

And Rabbi Yehoshua ben Levi said: When Moshe ascended on High to receive the Torah, the ministering angels said before the Holy One, Blessed be He: Master of the Universe, what is one born of a woman doing here among us? The Holy One, Blessed be He, **said to them: He came to receive the Torah.** The angels **said before Him: The Torah is a hidden treasure that was concealed by you 974 generations before the creation of the world, and you seek to give it to flesh and blood?** As it is stated: "The word which He commanded to a thousand generations" (Tehilim 105:8). Since the Torah, the word of G-d, was given to the twenty-sixth generation after Adam, the first man, the remaining 974 generations must

have preceded the creation of the world. **“What is man that You are mindful of him and the son of man that You think of him?”** (Tehilim 8:5). Rather, **“G-d our Lord, how glorious is Your name in all the earth that Your majesty is placed above the heavens”** (Tehilim 8:2). The rightful place of G-d’s majesty, the Torah, is in the heavens.

10. מדרש תהילים צ"ד:

אמר רב הונא בשם ריש לקיש אלפים שנה קדמה תורה לברייתו של עולם שנאמר ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשועים יום יום. ויומו של הקב"ה אלף שנה שנאמר כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול:

Midrash Tehilim 90:7

Rav Huna said in the name of Resh Lakish: The Torah preceded the creation of the world by 2000 years, as the verse states: “then I was by him, as a nursing: and I was daily (‘Yom Yom’ – literally ‘day day’) his delight”. And a day of G-d’s is 1000 years, as the verse states: “For in Your sight a thousand years are like yesterday”.

11. ירמיהו כ"ג:כ"ט

הלא כה דברי קאש נאם-ה' וכפטיש יפצץ סלע: (ס)

Yirmiyahu 23:29

Behold, My word is like fire—declares the LORD—and like a hammer that shatters rock!

12. ברכות כ"ב א

תניא, רבי יהודה בן בתירא היה אומר: אין דברי תורה מקבלין טומאה. מעשה בתלמיד אחד שהיה מגמגם למעלה מרבי יהודה בן בתירא. אמר ליה: בני, פתח פיה ויאירו דבריך, שאין דברי תורה מקבלין טומאה, שנאמר: “הלא כה דברי קאש נאם ה'”, מה אש אינו מקבל טומאה אף דברי תורה אינן מקבלין טומאה.

Berachos 22a

Further elaborating on the issue of Torah study while in a state of impurity, **it was taught** in a *baraita* that **Rabbi Yehuda ben Beteira would say: Matters of Torah do not become ritually impure** and therefore one who is impure is permitted to engage in Torah study. He implemented this *halakha* in practice. The Gemara relates **an incident involving a student who was reciting mishnayot and baraitot hesitantly before** the study hall of **Rabbi Yehuda ben Beteira**. The student experienced a seminal emission, and when he was asked to recite he did so in a rushed, uneven manner, as he did not want to utter the words of Torah explicitly. **Rabbi Yehuda said to him: My son, open your mouth and let your words illuminate, as matters of Torah do not become ritually impure, as it is stated: “Is not my word like fire, says Hashem”** (Yirmiyahu 23:29). **Just as fire does not become ritually impure, so too matters of Torah do not become ritually impure.**

13. ויקרא א"ב:

דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי ייקריב מקם קרבן לה' מן-הבהמה מן-הבקר ומן-הצאן תקריבו את-קרבנכם:

Vayikra 1:2

Speak to the children of Israel, and say to them: When a man from (among) you brings a sacrifice to the Lord; from animals, from cattle or from the flock you shall bring your sacrifice.

14. בראשית כ"ח:י"ב

וַיְחַלְמֵם וְהִנֵּה סֹלֶם מַצֵּב אֶרֶצָה וְרֹאשׁוֹ מֵגִיעַ הַשָּׁמַיְמָה וְהִנֵּה מַלְאָכֵי אֱלֹקִים עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ:

Bereishis 28:12

He had a dream; a ladder was set on the ground and its top reached to the sky, and angels of G-d were going up and down on it.

15. איוב י"א:ט'

אֶרְכָה מֵאֲרָץ מִדְּבַר אֶרְכָּה מִנִּי־אֵם:

Iyov 11:9

Its measure is longer than the earth And broader than the sea.

16. דברים ו':ה'

וְאֶהְבֶּתְךָ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדְךָ:

Devarim 6:5

You shall love the Hashem your G-d with all your heart and with all your soul and with all your might.

.ו

17. תנחומא בובר, אמור כ"ד:א'

אמרתי לכם ויקחו לי תרומה (שמות כה ב), בשביל שאדור ביניכם, שנאמר ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם (שם שם ח), דבר קשה כביכול אמר להם קחו אותי שאדור ביניכם, ויקחו תרומה אין כתיב כאן, אלא ויקחו לי תרומה, אותי אתם לוקחים.

Midrash Tanchuma Buber, Emor 24:1

I told you (in Shemos. 25:2): SPEAK UNTO THE CHILDREN OF ISRAEL,] AND LET THEM TAKE FOR ME A SHARE, so that I might dwell among you. It is so stated (in vs. 8): AND LET THEM MAKE ME A SANCTUARY THAT I MAY DWELL AMONG THEM. He, as it were, spoke a difficult thing to them: Take me that I may dwell among you. "And let them take a share" is not written here, but AND LET THEM TAKE (FOR) ME A SHARE. (Since "for me" can sometimes be understood as a direct object, the midrash is understanding the verse to mean: LET THEM TAKE ME AS A SHARE) - It is I whom you are taking.

18. תניא לקוטי אמרים פרק ל"ו

והנה, מודעת זאת מאמר רבותינו זכרונם לברכה, שתכלית בריאת עולם הזה הוא – שנתאנה הקדוש ברוך הוא להיות לו דירה בתחתונים. והנה, לא שייף לפניו יתברך בחינת מעלה ומטה, כי הוא יתברך ממלא כל עלמין בשנה. אלא ביאור הענין, כי קודם שנקרא העולם הזה הוא לבדו יתברך יחיד ומיוחד, וממלא כל המקום הזה שברא בו העולם, וגם עתה כן הוא לפניו יתברך. רק

שהשינוי הוא אל המקבילים חיותו ואורו: תבֵרָה, שִׁמְקֵבִילִים עַל יְדֵי לְבוּשִׁים רַבִּים הַמְכַסִּים וּמְסַתְרִים אֹרֹחַ תִּבְרָה, כְּדִכְתִּיב: "כִּי לֹא יֵרָאֵי הָאָדָם וְחַי", וְכִדְפִרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ-זְכוּרֵנוּם-לְבָרְכָה, שֶׁאֶפִּילוֹ מִלְאָכִים הַנִּקְרָאִים "חַיּוֹת" אֵין רוֹאִין כּו'. וְזֶהוּ עֵנִן הַשְּׁתַלְשֻׁלוֹת הָעוֹלָמוֹת וְיִרְדָּתָם מִמְדְרָגָה לְמְדְרָגָה, עַל יְדֵי רִיבּוּי הַלְבוּשִׁים הַמְסַתְרִים הָאֹרֹחַ וְהַחַיּוֹת שֶׁמִּמֶּנּוּ: תִּבְרָה, עַד שֶׁנִּבְרָא עוֹלָם הַזֶּה הַגָּשְׁמִי וְהַחֹמֶרִי מִמַּשׁ, וְהוּא הַתַּחֲתוֹן בַּמְדְרָגָה, שֶׁאֵין תַּחֲתוֹן לְמַטָּה מִמֶּנּוּ בְּעֵינֵי הַסֵּתֵר אֹרֹחַ תִּבְרָה וְחֻשָׁךְ כְּפֹל וּמְכֹפֵל, עַד שֶׁהוּא מְלֵא קְלִיפּוֹת וְסִטְרָא אַחְרָא, שֶׁהֵן נֶגֶד ה' מִמַּשׁ, לֹאמֵר: "אֲנִי וְאַפְסֵי עוֹד."

Tanya Chapter 36

In a well-known statement, our Rabbis declare that the purpose for which this world was created is that the Holy One, blessed be He, desired to have an abode in the lower realms. But surely, before G-d (i.e., in His sight), the distinction of “higher” and “lower” is not valid; one world is no higher than another, for he pervades all worlds equally. What, then, do our Sages mean by saying that “G-d desired an abode in the ‘lower’ realms”? The explanation of the matter, however, is that G-d desired an abode in that realm considered “lower” within the ranks of the worlds as follows: Before the world (any world) was created, there was only He alone, one and unique, filling all the space in which He created the world. Anything that could be conceived of as a “space” or possibility for creation was filled with the Ein Sof-light. In His view, indeed, it is still the same now. Creation wrought no change in His unity; He is One alone now, just as He was prior to creation. The change applies only to the recipients of His vivifying force and His light—before creation, there was none to receive the Divine life-force and light; creation brought into being these recipients, who receive [this life-force and light] by way of numerous “garments,” which veil and conceal G-d’s light, for without such garments, they could not bear its intensity and would cease to exist. So it is written: “For no man can see Me and live.” And as our Rabbis, of blessed memory, interpret the word וְחַי (“...and live”) in this verse, as referring to angels, thus: “Even angels, called חַיּוֹת (‘[holy] Chayot’), cannot see....” G-dliness, except by way of garments which conceal Him, thereby enabling them to receive His light. This concealment is the subject of the Hishtalshelut (the chainlike graded and downward succession) of the worlds, and their descent from level to level, through the many “garments” that conceal the light and the life-force emanating from Him (—the more concealment, the lower the descent), culminating in the creation of this physical, gross world. [This world] is the lowest in degree; there is none lower than it in terms of concealment of His light, and no world compares with it for doubled and redoubled darkness; nowhere is G-d’s light as hidden as in this world. So much so that it is filled with kelipot and sitra achara, which actually oppose G-d, saying: “I am, and there is nothing else besides me.”

.n

19. יחזקאל ל"ז:כ"ה

וַיֵּשְׁבוּ עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְעַבְדִּי לְיַעֲקֹב אֲשֶׁר יָשְׁבוּ-בָהּ אֲבוֹתֵיכֶם וַיֵּשְׁבוּ עָלֶיהָ הֵמָּה וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם עַד-עוֹלָם וְדוֹד עַבְדִּי נָשִׂיא לָהֶם לְעוֹלָם:

Yechezkel 37:25

Thus they shall remain in the land which I gave to My servant Yaakov and in which your fathers dwelt; they and their children and their children’s children shall dwell there forever, with My servant Dovid as their prince for all time.